

دەمارگیری نەتەواپەتی

د: محمد أحمد گەز نەپە

سەرۆکی یەکییتی زانایانی ئایینی

ئیسلامی کوردستان

بەشی یەكەم

نیشان بکەم بۆ ئەو کەس و کۆمەلگایانە
کە ئەم خورپەوشتە جوانانەیان هەیه.

ئەو پرسیایانەش دوو جۆرن:

جۆریکیان بۆ ئەوەیە کە تاکە کەس خۆی

پێت تاقی بکاتەو بۆ ئەوەی بزانی

خورپەوشتی جوانەیان ناشیرینە، جۆری

دووەم بۆ ئەوەیە کۆمەلگا خۆی پێت تاقی

بکاتەو بۆ ئەوەی بزانی کۆمەلگایەکی

باش و هۆشیارەیان کۆمەلگایەکی

بەدرپەوشت و نەزانە.

۱- ئەو پرسیایانە کە تاکە کەس خۆی

پێت تاقی دەکاتەو ئەوانەن:

پرسیای یەكەم: ئەوەیە حەز دەکەیت خەڵک

چۆن هەلس و کەوت بکەن خۆت وایکەیت

دەبیت بە پیاویکی پەوشت بەرز.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله وحده والصلاة والسلام على

رسول الله وعلى آله وصحبه أجمعين،

أما بعد:

هەموو کۆمەلە و نەتەووەو تاکە کەس لافی

هۆشیاری و ماف پەرورە و ئازادی لێ

دەدەن، بەلام ئەوانە بە پراستی ئەو

پەوشتانەیان هەیه کە مینەن، بۆیە

زۆریە خەڵکی داوای هۆشیاری دەکەن

بەلام فیئالی لێ دەکریت و داوای

مافی پەرورە دەکات و تاوان ئەنجام

دەدات و داوای ئازادی دەکات و کردەووەی

و هەکو کۆیلەییە و داوای ئازادی دەکات و

بەلام تەمبەلە و چاوی لە نانی خەڵکە.

بۆیە هەول دەدەم بە گوێرەیت توانا چەند

نیشانە و پرسیای بەردەست و ئاسان دەست

بوویت، وه چیت بۆ خه لکی دی خوش دهوی ئه وهشت بۆ خۆت خوش بویت. ریسیای دووهم: ئه وهیه: (به شی خۆت له به شی خه لک پتر دامه نی له سوودو خوشی، وه به شی خۆت له به شی خه لکی که متر دامه نی له زیان و ناخوشی).

ریسیای سییه م: ئه وهیه: (ئه وه ئه رکه و مافانه ی پیویسته له سهرت ئه گهر به باشی ئه نجامتدا ئه وا چاوه پروانی پاداشت و سوپاس له کهس مه که).

ریسیای چواره م: ئه وهیه: (ئه گهر که سیکت زۆر خوش ویست چاوی خۆت مه نوقینه له ئاست کرده وه خراپه کانی، وه ئه گهر که سیکت زۆر رق لی ده بوو چاوی خۆت کۆره مه که له ئاست کرده وه باشه کانی).

٢- ئه و ریسیایانه ی که کۆمه لگه خۆی پی تا قی ده کاته وه ئه وانه ن:

ریسیای یه که م: (ئه و کۆمه لگایه ی پابه نده به شه ریعت کۆمه لگایه کی به رزه).

ریسیای دووهم: (ئه و کۆمه لگایه ی راست و درۆ له یه کتری جیا بکاته وه و مومکین و

موسسته حیل له یه کتر هه رباویری کۆمه لگایه کی هۆشیاره).

چونکه هه موو کهس هه ز ده کات خه لکانی دی ده ستپاک و ده م پاک بن و یارمه تی خزم و جیران بده ن و سته م نه که ن تا....، به لام بۆ خۆی هه ز ده کات له سه رووی هه موو یاسا و ریسا بیته سته م بکات و کهس نه لیت سته مت کردییه، جا ئه گهر هاتوو خۆی وه ک خه لک حساب کردو ئه و کارانه ی کرد که بۆ خه لکی پی خوشه و له و ئیشانه دوور که وته وه که بۆ خه لکی پی ناخوشه ئه وه ده بیته پیاویکی ره وشت به رز، هه روه ها خراپه تریت ره وشت ئه وهیه که ئاده میزاد ئه نجامی ئه و خه یاله خراپانه بدات که جار جاره به دل و می شکیدا دیت، هه ر بۆیه پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمیت:

(لایؤمن أحدکم حتی یحب لأخیه ما یحب لنفسه)^(١).

کهس له ئیوه نابیت له ئیمانداری ته واو تاوا ی لی دیت چی بۆ خۆی خوش ده ویت ئه وه یشی بۆ برای ئایینی خوش بویت. که واته پیویسته چیت بۆ خۆت خوش ده ویت ئه وهشت بۆ برای ئاینیت خوش

(1) (البخاري في هامش فتح الباري: ٥٤/١، وانظر:

صحيح الجامع الصغير: ٧٥٨٣) .

به شی یه که م

دهمارگیری عه شیره تگه ری و سوؤنی
گه ری و دهرویشی گه ری:

**باسی یه که م: دهمارگیری
عه شیره تگه ری:**

عه شیره تگه ری چهند لایه نی سودو باشی
هه یه و چهند لایه نی زیان به خش و خراپی
هه یه:

لایه نه باشه کانی عه شیره تگه ری ئه وانه ن:
راهاتن له سهر ژیاننی به کۆمه ل و هاوکاری و
هاریکاری یه کتر کردن و به هانای یه کتر
چوون پابه ند بوون به راو و بوچوونی
پیاوانی پیری دونیا دیته، وه
خۆبه ختکردن له پینا و به رژه و هندی
عه شیرت، وه پابه ند بوون به داب
ونه ریتی عه شیرت، ئه مانه خورپه و شتی
باشن، چونکه پابه ند بوونه به جوریک له
جوره کانی یاسا و دهرنه چون له ریسا و
راهاتنه له سهر ژیان له کۆمه لگا، ئه وه ش
جوریکه له شارستانی و پیشکه وتن.

لایه نه خراپه کانی عه شیره تگه ری:

عه شیره تگه ری زیانی هه یه بو دوو شت:
رهوشی ئایینی، و رهوشی پامیاری.

ریسای سییه م: (ئو کۆمه لگایه ی بتوانی
به رژه و هندی گشتی و به رژه و هندی
تایه تی له یه کتری جیا بکاته وه و پتر
گرنگی به به رژه و هندی گشتی بدات
کۆمه لگایه کی سهرکه وتووه).

ریسای چواره م: (کۆمه لگای توندپه و
خۆی خۆی ده خوات و کۆمه لگای بی
دهمار خه لک ده یخوات و کۆمه لگای ده مار
مام ناوه ندی نه خۆی خۆی ده خوات و نه
خه لکیش ده توانی بیخوات).

ریسای پینجه م: (هه ر کۆمه لگایه ک سودو
زیانی داب و نه ریتی خۆی بزانی ده توانی
داب و نه ریت به گویره ی پیویست بگورپی
به ره و باشرت، هه ر کۆمه لگایه ک سودو
زیانی خۆی نه زانیت و به کۆرانه دووباره و
سی باره ی بکاته وه کۆمه لگایه کی سه رلی
شیواوه).

له پاش ئه و پیشه کییه باسه که ده کهین
به دووبه ش:

زیانه کانی بۆ پرهوشتی ئایینی لهو خالانهی خوارهوه خۆی ده نوینن:

١- پیاده کردنی (حدود و قصاص) زۆر گرنگه له ئایینی ئیسلام به لام له کومهالی عه شیره تگه ری پشت گوی ده خریت و هیچ ئیشی پئی نا کریت، لی ره ده توانین چه ند نمونه یه ک بهینینه وه بۆ چه سپاندنی ئه م قسه یه:

١- مه سه له ی (قصاص) ئه گه ر که سیك یه کیك بکوژی له ناو عه شیره تی خۆی نای کورنه وه به لکو ده لئین: پیاویک له عه شیره ت چوو با نه بیته به دوو، بۆیه که سو کاری کورژاو ناچار ده که ن که سولج بکات و به خوین وه رگرتن پازی بیته، که واته ئایه تی:

﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ [الإسراء: ١٥، و فاطر: ١٨، والزمر: ٧].

واته: که س تاوان و گونا می که سیکی دی هه لئاگری.

جا ئه و که سه ی زه لامیک بکوژی و خوشکه که ی ناچار بکه یین میرد (شوو) به خزمی کورژاو بکات یانی برا که ی تاوانی کردو سزایمان له خوشکه که ی وه رگرت ئه مه ش پیچه وانه ی ئه و ئایه ته پیروژه یه .

هه روه ها له کاتی سولج حیساب بۆ منداله بچکوله کانی کورژاو نا که ن، زۆر جار وا ده بی سهرۆکی بنه مالله ی کورژاو به پیاوه تی سولج ده کات و هه مووشته ده کاته خاتری ئه و پیاو ما قوولانه ی هاتوونه بۆ مسره تی - له بهر هۆیه کی

١- مه سه له ی (قصاص) ئه گه ر که سیك یه کیك بکوژی له ناو عه شیره تی خۆی نای کورنه وه به لکو ده لئین: پیاویک له عه شیره ت چوو با نه بیته به دوو، بۆیه که سو کاری کورژاو ناچار ده که ن که سولج بکات و به خوین وه رگرتن پازی بیته، که واته ئایه تی:

﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ يَتَّقُونَ﴾ [البقرة: ١٧٩].

به ته واوی ره ش کراوه ته وه له نیزامی عه شیره تگه ری.

هه روه ها سولحه که یشیان به پئی شه رع نییه، چونکه ده گورپی به گویره ی به هیزی و بی هیزی بنه مالله ی کورژاو، ئه و بنه مالانه ی به هیزن خوینی زیاتریان ده ده نی، به لام ئه و بنه مالانه ی بی هیزن

هه روه ها له کاتی سولج حیساب بۆ منداله بچکوله کانی کورژاو نا که ن، زۆر جار وا ده بی سهرۆکی بنه مالله ی کورژاو به پیاوه تی سولج ده کات و هه مووشته ده کاته خاتری ئه و پیاو ما قوولانه ی هاتوونه بۆ مسره تی - له بهر هۆیه کی

هه روه ها له کاتی سولج حیساب بۆ منداله بچکوله کانی کورژاو نا که ن، زۆر جار وا ده بی سهرۆکی بنه مالله ی کورژاو به پیاوه تی سولج ده کات و هه مووشته ده کاته خاتری ئه و پیاو ما قوولانه ی هاتوونه بۆ مسره تی - له بهر هۆیه کی

هه روه ها له کاتی سولج حیساب بۆ منداله بچکوله کانی کورژاو نا که ن، زۆر جار وا ده بی سهرۆکی بنه مالله ی کورژاو به پیاوه تی سولج ده کات و هه مووشته ده کاته خاتری ئه و پیاو ما قوولانه ی هاتوونه بۆ مسره تی - له بهر هۆیه کی

عەشیره ته کان ئەو مەسه له یه چاره سەر ده کەن به سزای پاره و ژن، واته پاره له زیناکار ده سینن و ده یدهن به کهس و کاری ژنه زیناکه ره که، یان ژن له بنه مال له زیناکه ره که ده سینن و ده یدهن به کهس و کاری ژنه که و ئیشه که ده بریننه وه، ئەمه ش پېچه وانیه له گه ل ئەو سزایه ی که شهرع دایناوه، ههروه ها هه ندی عەشیره ت دابو نه ریتی وایه که ژنه کان ده کوژن و سولج له گه ل پیاوه زیناکه ره کان ده کەن، ئەوه ش هه ر پېچه وانیه شهرعه، چونکه له شهرع کچ له سه ر زینا کردن ناکوژری، ههروه ها سولج له گه ل پیاوی زیناکار دروست نییه، چونکه مەسه له ی سزای زیناکاران مافی خوییه به ته نها و هیچ مافی ئاده میزادی تیدا نییه، بۆیه نه سولج کردن له سه ری دروسته نه شه فاعه ت و واسیته بۆکردنی دروسته .

۲- له سه ریه کتر کردنه وه: به گویره ی دابو نه ریتی عەشیره تگه ری پېویسته له سه ریه کتری بکه نه وه و یارمه تی یه کتر بدهن به حه ق و ناحه ق، هه رکاتی سه رۆک هۆز بریار بدات شه پ بکه ن له گه ل

خوی حیسابی بۆ کردوه - ئەوه وش پېچه وانیه شهرعه، چونکه به پئی شهرع خوینی کوژراو میراته بۆ منداله کانی پېویسته به گویره ی شهرع به سه ریاندا دابه ش بکری و کهس مافی ئەوه ی نییه له جیاتی ئەوان لئی خوش بیته، ههروه ها خۆشیان مافی به خشینیان نییه تا نه گن به ته مه نی هه ژده سال.

بۆیه حه ز ده که م ئاگاداری هه موو لایان بکه مه وه هه رکاتی ئاماده ی مه جلیسی سولج بن هه لوه سته له سه ر ئەو خاله بکه ن و پئی له سه ر ئەوه دابگرن که نرخی خوین دانه که به گویره ی دیه ی شهرعی و به سه ر مندال و دایک و باوکی کوژراو دابه ش بکه ن، جا ئەگه ر دایک و باوک و ژنو منداله گه وره کان له به شه که ی خویان خوش بن ده توانن به لام به هیچ جوړ به شی منداله بچوکه کان لیخوشبوونی لی دروست نییه .

۲- مەسه له ی (حد الزنا) له م مەسه له یه دا عەشیره ته کات دابو نه ریتی جیا جیا یان هه یه، به لام هه مویان پیکن له سه ر چاره سه ر کردنی مەسه له که به پېچه وانیه شهرع، بۆ نمونه هه ندیک له

٤- ئەگەر یه کێك له عه شیره تێك كه سێك
بكوژێ له عه شیره تێكی دی ئهوا
عه شیره تی كوژراو هه مووی ده بیئت به
دوژمن له گه ل هه موو عه شیره تی بكوژ،
هه رچی بکه ویته به رده ست ده یكوژن زۆر
جار واده بێ له وناوه پینج شه ش که سی
بێ تاوان ده کوژرێ و تاوانباریش بو خوی
به ئازادی ده سوپیته وه ئه وه ش
پینچه وانیه له گه ل ئایه تی:

﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ [الإسراء: ١٥،
وفاطر: ١٨، والزمر: ٧].

زیانه کانی بو په وشتی پامیاری کومه ل له و
خالانه ی خواره وه ده رده که ون:

١- ئەو گه لانیه عه شیره تگه ریان له ناو
به هیز بیئت ناتوانن ده وله تێکی نه ته وه یی
دروست بکه ن، بۆیه یان نابن به ده وله ت
یان ده وله تێکی تاکه عه شره ت دروست
ده بیئت و عه شره ته کانی تر
ده چه وسینه وه، هۆیه که یشی ئه وه یه: ئەو
که سانه ی پابه ندن به داب و نه ریتی
عه شیره ت ته نها بیر له به رژه وه ندی
خویان و عه شیره ته که یان ده که نه وه و
به هیچ جوړ بیر له به رژه وه ندی نه ته وه به
گشتی ناکه نه وه، به لکو به پینچه وانیه وه

عه شیره تێکی دی هه موویان به قسه ی
ده که ن له سه ر حه ق بیئت یان له سه ر
ناحه ق بێ، هه تا ئەگەر یه کێك له
عه شیره تی خویان له سه ر ئیشی خراپ لی
درا بیئت هه موو ده چن یارمه تی ده که ن،
ئه مه ش پینچه وانیه شه رعه، چونکه
دروست نییه که سێك یارمه تی زالم بکات
هه تا ئەگەر براشی بیئت، هه روه ها
پینچه مبه ر ﷺ ده فه رمی:

(العصية أن تعين قومك على الظلم)^(٢).

یانی جاهیلیه ت و کوفر ئه وه یه یارمه تی
عه شره ته که ت بکه ی له سه ر سه ته مکاری
له و باره یه وه فه رمووده ی پینچه مبه ر ﷺ
گه لێك زۆره هه روه ها هه موو ئه و
فه رمودانیه ی باسی خراپی قه ومییه ت
ده که ن هه مووی مه به ست عه شیره ت
گه رییه، چونکه له سه رده می پینچه مبه ر
ﷺ هه ر نه ته وه یه که عه ره ب ئیسلام
بوون و هیشتا فره نه ته وه له ئیسلام
دروست نه بوو بوو، بۆیه هه ر له و کاته
قه وم به مانای عه شیره ت به کار ده هات.

(2) (سنن ابن ماجه: ١٣٠٢/٢، رقم: ٣٩٤٩، وسنن أبي
داود: ٣٣١/٤، رقم: ٥١١٩، وضعفه الألباني في: ضعيف
الجامع الصغير: ٣٨٦٣).

پێچەوانە یە لە گەڵ بیری نەتە وایەتی، چونکە بە پێسای نەتە وایەتی واجبە لە سەری یارمەتی عەشیرەتە کە ی جیرانی بدات، چونکە نەتە وە ی خۆیەتی لە و حالەتە دژایەتی دەکەوێتە نێوان بەرژە وەندی عەشیرەتگەری و نێوان بەرژە وەندی نەتە وە پەرەری، جا دابو نەریتی عەشیرەتگەری فەرزى دەکات لە سەری بەرژە وەندی نەتە وە بکاتە قوربانی بەرژە وەندی عەشیرەت.

بە و جۆرە هەرچەندە زۆر بەهێز بن نابنە دەوڵەت، چونکە ئە و دەوڵەتە نە ی هەر چەندە لاوازو بێ هێز بن لە عەشیرەتێک بەهێز ترن بۆیە دەتوانن عەشیرەت لە دواى عەشیرەت سەرکوت بکەن و داگیر بکەن تا هەموویان داگیر دەکەن.

هەر وەها ئە گەر هات و لە هەل و مەرجێک پێککەوت عەشیرەتێک توانی دەوڵەت دروست بکات، نابێت سنوری ئە و دەوڵەتە لە سنوری عەشیرەت بپەرێتە وە بۆ عەشیرەتێکی دی، چونکە ئە گەر بیەوێت سنوری عەشیرەتە کە ی دی ببەزینێت عەشیرەتە کە بەرگری لە خۆی دەکات بە هەموو هێزو توانا هەتا لە وایەتی بچیت

لە گەڵ عەشیرەتە کانی تری نەتە وە ی خۆیان هەر لە مەملانێ و شەپن زۆر بە ی کات، چونکە هەر عەشیرەتێک لە سەر قەوارە یە ک عەرز دەژی و ساڵ بە ساڵ نە وە کانی زیاد دەبێت بە هۆی زاوژی، و قەوارە ی عەرزە کە یشی هەر وە ک خۆی دەمێنێ و زیاد ناکات، کە واتە ساڵ بە ساڵ پێویستیان بە وە هە یە کە قەوارە ی عەرزى خۆیان گەورە تر بکەن لە سەر حیسابی جیرانە کانیان، هەر وە ها جیرانە کانیان وە کو ئە وان پێویستیان بە عەرز زیاد کردن هە یە، بۆیە هەر لایە ک لە خۆی راببینیت گێچە ل بە و ی تر دەکات بۆ داگیر کردنی پارچە زەویە ک یان گوندێک، بۆیە هەر عەشیرەتێک حەز دەکات عەشیرەتە کانی جیرانی بێ هێز بێت، جا ئە گەر حکومەتێکی بیانی لە عەشیرەتێک بدات زۆر کە یف خۆش دەبن، چونکە بێ هێزی دەکات و ئە وانیش دەتوانن چەند پارچە زەوی بۆ خۆیان داگیر بکەن، بە لکو ئە گەر بتوانن لە گە ل حکومەتە بیانییە کە تە عاون دەکەن لە بەرامبەر ئە وە ی کە عەرزى عەشیرەتە لێقە و ماوە کە بۆ ئە وان بێت، ئە وە ش

نیوان نیمچه خائینان، که واته دهوله تیکی ناعه دلی لی دهرده چیت ههروه ها سه رۆك ده بییت به دیکتاتوریکی زۆر خراب، چونکه عه شیره ته که ی هه ر پشستی ده گرییت له سه ر حه ق و ناحه ق بویه ده بیته نمونه ی دهوله تی پر ئاژاوه و پاش که وتوو زولم و سته م.

بویه ئه وکه سانه ی بیری عه شیره تگه ری به سه ریان زال بییت ئه گه ر عه شیره ته که یان بیته نوکه ری بیگانه و له دژی به رژه وه ندی نه ته وه ی خویان بجه نگن به خیانه تی نازانن، به لکو به پاراستنی به رژه وه ندی عه شیره تی خویانی ده زانن.

پیشنیاړ:

بو گه شه پیدانی لایه نه باشه کانی عه شیره تگه ری وکه م کردنه وه ی زیانه کانی لایه نه خراپه کانی پیویسته په یره وی ئه و خالانه ی خواره وه بکه ین:

١- هه ولّ بده ین لایه نی پیکه وه ژیان و یارمه تی به کتر دانه که گه شه پی بده ین بو ئه وه ی له چوار چیوه ی عه شیره ت بپه ریته وه و هه موو نه ته وه بگریته وه، ههروه ها هه ولّ بدرییت خۆبه خت کردن بو

داوای هیز بکات له دهوله تیکی بیانی بو شه ر کردن له گه لّ ئه و دهوله ته ی نه ته وه ی خوی، چونکه دهوله تی عه شیره ته که ی تره جا ئه و کاره هه رچه نده به ریسیای نه ته وه په روه ری خیانه تی گه وره یه، به لام به ریسیای عه شیره تگه ری به رگری یه له سه روه ری عه شیره ت و کاریکی زۆر شیرانه یه، جا ئه گه ر هات و به رگری پی نه کرا به هیچ جوړ وناچار بوو ته سلیم به ئه مری واقع بییت ئه وه له سه ره وه له گه لّ دهوله ته که یه، به لام تا بتوانییت زیانی لی ددات و ته مه نای پرووخانی ده کات و به چاوی سته م کارو داگیرکار ته ماشای ده کات، ئه وه ش ده بیته هوی ئه وه ی که عه شیره تی سه رۆك خویان به خاوه ن هه موو شت بزنانن، به چاوی گومان ته ماشای ئه ندامانی عه شیره ته کانی تر بکه ن جار جار هه ش سته م و زولمیان لی بکه ن و دهوله تیش چا و له زولمه کانیا ن بیوشی، چونکه عه شیره تی خوی به پاسه وان و قه لغانی دهوله ت داده نی و عه شیره ته کانی دی به نیمچه خائین داده نی، بویه به هیچ جوړ عه داله ت ناکات له نیوان پاسه وان و قه لغانی دهوله ت و له

ده کیشی، یان گومانی هه بیټ له خودی یاسا، وه کو ئه وه: وایزانی که یاسا که یاسایه کی ناعه دله له و حاله تانه دابو نه ریته که ی خوی پی باشتره، چونکه نیمچه عه داله تیکی تیدایه، به لام نه گهر بپروای هات به وهی که یاسا که پتر عه داله تی تیدایه له دابو نه ریته که ی خوی و دهسته ی لیکۆله ره وه پاک و بی گهرده و دادوهر زاناو به ویزدان و بی لایه نه ئه و کاته تاوان لیکراو حه ز ده کات ئیشه که له دادگا یه کلا بکریته وه، چونکه عه داله ته که ی پتره .

۳- پیویسته به ره های بوار بو سه رۆک هۆزه کان والا نه بیټ: چونکه له وانیه سودو به رژه وه ندیان هه بیټ له خو هاویشتنه ناو ئه و کیشانه و حه ز بکه ن خویان وانیشان بده ن که ئه وان حکومه تی هۆزن و هه موو حه ل و فه سل هه ر له ده ست ئه وان، بویه له وانیه هه ر حه لی له دادگا بکریټ، ئه وان هه ولی تیكدانی بده ن بویه پیویسته په رو بالیان بکریټ به جوړی که نه ویرن و نه توانن هه ولی تیكدانی بده ن.

به رژه وه ندی عه شیرت په ره بسینټ و بیټ به خو به خت کردن بو به رژه وه ندی نه ته وه، ئه وه ش به وه ده کریټ ریسیای نه ته وه په روه رییان بو دابریټ ریټ به گویره ی بیروبوچونی ئه وان، بو نمونه ده توانن پییان بلین: نه ته وه په روه ر ئه و که سه یه هه رچی به لاهه خراپه ده ر حه ق به عه شیره تی خوی پیویسته به خراپی بزانی ده ر حه ق به نه ته وه ی خوی.

۲- پیویسته ئه و خه لکانه ی تا ئیستا پابه ند بوون به دابو نه ریتی عه شیره تگری له باره ی سزای (قصاص و حدود) تیبگه یه نرین که سزای یاسایی عادیله تره له سزاکه ی ئه وان، ئه وه ش پیویست ده کات به هۆشیاری یاسایی و عه داله تی و بی لایه نی ده زگای لیکۆله ره وه و بپریاردان (التحقیق و قرار الحکمة) چونکه ئه گهر گومانی هه بیټ له ده زگای لیکۆلینه وه ی تاوانی (التحقیق الجنائی) وه کو ئه وه: وا بزانی به رتیل خوړن و به هوی به رتیل تاوانبار به بی تاوان ده نوسن، یان گومانی هه بیټ له ویزدانی دادوهر وه کو ئه وه: وایزانی که سه ر به لایه نیکه و هه ر بو لای ئه و پای

هەر ئایینیکی تر^(٣) پاش دروست بوونی دام و دەزگای حکومەتی ئیسلام لە ناوچەکە، هەندێ لە خەڵکەکە هەولیاندا لەو ئایینە تازەییە شارەزا بن، پاشان رێبازی سۆفیا یەتی دەوریکی کاریگەری هەبوو لە پەرە پێدان و لەبلاو کردنەوی ئەو ئایینە تازەییە لەناو خەڵکەکە.

بە گوێرە ی زانیی من: یەکەم شیخی تەریقەت لە ئێران هات بۆ کوردستان ئەویش ناوی (باپیر بوو کورپی بایەزیدی بۆستامیە) لە ساڵی ٢٨٠هـ لە بۆستام هاتوو و تەریقەتیشی (تەیفوری بوو) چونکە بایەزید ناوی تەیفور بوو، بەلام لە کوردستان ناوی بە (بستامی) دەرکردوو کوردەواری خۆمان جار جار باستامی پێ دەلێن.

ئەو زاتە کورپیکی هەبوو بە ناوی بایەزید بوو بە ناوی باوکی خۆی کردۆتەو، ئەو بایەزیدە زۆر دەوری هەبوو لە بلاو

٤- هەلمەتییکی ئایینی رێک و پێک و هۆشیار کەرەو بەکەینە سەر ئەو داب و نەریتانە ی ناکۆکن لە گەڵ پەروەشتی ئایینی و زیانبەخشن بۆ بەرژەو نەدی گشتی کۆمەلگا، ئەویش کاریگەریتی خۆی هەیه لەسەر ئەو کەسانە ی لایەنی ئایین پەرە رێتیان بەهێزە.

باسی دوو هەم: دەمارگیری دەرویشی و سۆفیاتی:

دەرویشی و سۆفیاتی گەری لە میژە لە کوردستان هەیه و پەرە ی ستانیدی، چونکە لە سەرەتای وولات گێری (فەتھی ئیسلامی) بۆ کوردستان لەشکری ئیسلام هەولی ئەو ی نەدا بە تۆبزی خەلکی بکات بە ئیسلام، بەلکو ئەو لەشکرە تەنها هجو می دەکرده سەر هێزە پۆمانی و ئێرانییەکانی ئەو ناوچەییە لە ئەستۆی خۆی گرتبوو، پاش پاککردنەوی ناوچەکە لەو هیزانە و دروست کردنی دام و دەزگای تازە، کاربە دەستان هەستان بە دانانی (جزیه و خراج) لەسەر خەڵکەکە بە بۆ جیاوازی لە نێوان جو و دیان (الیهود والمسیحي) وه ئاگر پەرست و بت پەرست و

(3) أبو يوسف، كتاب الخراج: ص ١٢٨ و ٤١، حيث قال: (وجميع أهل الشرك من المحوس وعبدة الأوثان وعبدة النيران والحجارة والصابئين والسامرة، تؤخذ منهم الجزية، ما خلا أهل الردة من أهل الإسلام).

کردنه وهی ئیسلام، ته ریه ته که یشی به ناوی خۆی ناوبانگی ده رکردوه.

پاش ئه و زاته شیخ (عدی کوپی موسافر) ده که وت ئه و زاته عه رهب بوو له شام هاتبوو بۆ کوردستان، پاشان شیخ عبدالعزیزی کوپی شیخ عبدالقادری گه یلانی هاته ناوچه که، ئه وان هه موو له ناوچه ی هه ولیرو بادینان بوون له پۆژه لاتی کوردستانیش زۆر بوون، له وانه شیخ خالدی کوپی هه سه ن کوپی علی کوپی شیخ حسن الشاذلی هاته ده وری مه ریوان، پاشان به بنه ماله ی کاکۆ زه که ریا ناوبانگیان ده رکردو شیخ عیساو شیخ موسا به رزنجی ئه وانه هه رکه س له ئاستی خۆی ده وریکی کاریگه ریان هه بوو له بلاو کردنه وهی ئیسلام، به تایبه ت له ناو ئه و کۆمه لانه ی که ئاگر په رست و بت په رست بوون، به لام ئه وانه ی پیش ئیسلام ببون به دیان یان ببون به جو وایه به ئاسانی ئیسلام نه ده بوون.

پاشان شیخ زۆر بوون له بهر ئه وهی هه موو منداله شیخه کان به ویراسی ده بوون به شیخ و خه لیفه کانیش هندی جار په گو پیشه یان له ناو دلای کۆمه لای

مه ریداندا ده کوتاو سه ربه خۆی خۆیان راگه یاند، ئه وانیش هه ر ده بوون به شیخ هه روه ها گه لی ده رویشی هندیش که به رێگای ئێران ده هاتنه به غدا بۆ زیاره تی شیخ عبدالقادری گه یلانی له گه رانه وه یان له کوردستان ده مانه وه، هه ندیکیان ژنیان ده هیئا له کوردستان کۆمه لای شیخیان له پاش به جی ده ما.

ئه و زۆر بوونه ی شیخان له کوردستان بوو به هۆی مملانی له سه ر (مناطق و نفوذ) ئه و مملانییه ش له زۆر شت په نگدانه وهی هه بوو هه موویشی زیان به خش بوون بۆ ئایین و بۆ نه ته وه، بۆ نموونه هه ندی لایه نی په نگدانه وه که خۆیان له و خالانه ی خواره وه ده نوینن:

١- گرنگیدان به په گه زی ویراسی شیخه ئه سه له کان ئه وانه ی به په گه ز له باپیریان عه رهب بوون یان فارس بوون یان هیندی بوون، که وتنه دیعایه له شیخه کانی که له ئه سل کورد بوون، بابو باپیریان خه لیفه بوو سه سه ربه خۆی راگه یاندبوو، دیعایه که یشی به و جوړه بوو: که شیخی راسته قینه ئه وه یه که کوپی شیخ بی و نوره که ی له پشتی باوکی بۆ هاتبی و

ئاگر په رست بوون، زور خورافيایاتی بی
 سه رو پییان له ناو باوبوو، خورافيایک له
 خورافيایته کانیان نه وه بوو که پووحی
 مردوو زور به هیزه ده توانیت له جوړه ها
 شیوه خوئی پیشانی ئاده میزاد بدات،
 ئاده میزادی زیندوو هرچه نده به توانا
 بیت ناتوانیت له به رامبه ر پووحی مردوو
 پاره ستیت یان ده ست هه لینی، بویه
 ده بیت قه برستان له خوشتر و باشترین
 جیگا بی، هه روه ها شتیان ئامانه تی
 قه برستان ددها هه رشتی ئامانه تی
 قه برستان بدرابایه که س نه یده ویړا
 ده ستی بو بیات به مه به ستی دزی یان
 خراپه، هه روه ها ئه گه ر تووشی به لایه ک
 بهاتنایه هاوارییان بو مردووی قه برستان
 ده برد بو نه وه ی پووحی مردووه کان
 یارمه تییان بدن، بویه نه وه مه سه له یه ی
 که شیخ پووحی باوکی یارمه تی ده دات
 تیرو پر بوو له گه ل عه قیده که یان و زور
 چاکیان وه رگرت هه رچه نده پیچه وانه شه
 له گه ل ئایینی ئیسلام.

پووحی باپیری هه رده م به سه ر خوئی و
 مه ریده کانی بسورپته وه، چونکه نه وه
 جوړه شیخه نه سلویه پووحی باپیری بوئی
 ده بیت به سوپه رو قه لغان، شه یتان
 ناتوانیت زه فهری پی بیات.

نه وه قسه یه نه گه ر چی له پروانگه ی ئایینی
 ئیسلام پوچه له، چونکه باوکی ابراهیم عليه السلام
 کافرکی بت په رست بوو هیچ له
 مه رته به ی که م نه کرده وه، کورپی نوح عليه السلام
 به کافر ی له ناو ئاو خنکا هیچ سوودی له
 پیغه مبه رایه تی باوکی نه دیت، هه روه ها
 پیغه مبه ر عليه السلام ده فهرمیت:

(يا فاطمة بنت محمد سليني ما شتي من
 مالي، لا أغني عنك من الله شيئاً) ^(٤).

یانی: نه ی فاتیمه ی کچی محمد عليه السلام چیت
 ده وی له مالی من داوام لی بکه
 ده تده می، به لام لای خوا له قیامت هیچ
 سو دم بو ت نابیت.

به لام به گویره ی عه قلی کورده واری نه وه
 سه رده مه نه وه قسه یه زور کاریگه ری
 هه بوو، چونکه زور به ی نه وه کوردانه ی
 موسلمان بپوون له نه سل بت په رست و

(4) (البخاري، فتح الباري: ٣٨٦/٨، وانظر: صحيح

سودو زیانی ته و جوره بیرو

بروایه:

به نیسبهت شیخه ئەسله کان به و دیعایه
زیانیکی زوریان به ره و شتی ئایینی و
کومه لایه تی گه یاند خوشیان هیچ
سوودیان لی نه دیت.

ئەو زیانه ی له ئاین کهوت بریتییه:
له وه ی که ئەو بروایه له لایه ک
جوشدانه وه یه بو عه قیده کونه که ی پیش
ئیسلام، له لایه کی دی پیچه وانه ی
عه قیده ی ئیسلامه، چونکه پیغه مبه ر ﷺ
ده فهرمی:

(من أبطأ به عمله لم يسرع به نسبه) (۵).

واته: هه رکه سیك له پوژی قیامهت
کرده وه ی خراپ بیئت و دوای بخات
نه سه بی سودی بو ی نابیئت و پیشی ناخات
و نایکاته به هه شته وه.

وه خوای گه وره ده فهرمیئت:

﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ اتَّقَاكُمْ﴾

[الحجرات: ۱۳].

واته: به پزیزترین و باشترنتان لای خوای
گه وره ئەو که سه یه که له هه مووتان
به ته قواتره.

هه روه ها ده فهرمی:

﴿تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ

مَا كَسَبْتُمْ﴾ [البقرة: ۱۳۴، و ۱۴۱].

تا بلی ئایهت و حه دیس زوره
له به ره چردانه وه ی ئەو خورافیاتانه.

ئەو زیانه ی به کومه لایه تی یان گه یاند
بریتییه: له وه ی که له میشکی خه لکه که
چه سپا که شیخه ئەسله کان ئەوانه ن که

له باب و باپیریان کورد نینه، به لام

شیخه کانی باب و باپیریان کورده

فه نتازینه و به که لک هیچ نایین، چونکه

شیخی به ره گه ز کورد له خه لک که متره،

که واته سه رشو پ کردنی کورد بو

نه ته وه کانی دی شتیکی سروشتییه، تا

ئیستایش ئەو هه سته کاریگه رایه تی خو ی

هه یه، بو نمونه زور که س له ئیمه که

ده گاته پله و پایه یه کی باش هه ول ده دات

بنه چه کی خیزانه که ی بکات به عه ره ب

یان تورک یان فارس یان هیندی، چونکه

هه ست به وه ده کات که پیاوی گه وره

نابیئت به ره چه له ک کورد بی، ئەو هه سته

(5) (جزء من حدیث أخرجه الترمذي، عارضة الأحوذی:

۶۴/۱۱، و صححه الألبانی فی: صحیح الجامع الصغیر:

٢- گرنگی دان به مه دحی شیخه کان ئه و مونا فسه سی شیخان وای کرد له موریده کان موباله غه بکه ن له وه سفی شیخ، هه رکه س مه دحی شیخه که ی خوی ده کرد بۆ که سب کردنی خه لک ئه و مه دح کردنه ش بوو به هوی زیان له سه ر ئاین، چونکه به نه زانی ده که وتنه ناوی و حودودی مومکین و موسسته حیلان نه ده زانی، ههروه ها حودودی دروست و نادرستیان ده به زاند وه حودودی مه عقول و نامه عقولیان تیکه لاو ده کرد، وه کو ئه م نمونانه: شیخ ده توانیت بچیتته مه که و نویژ به جه ماعت بکات وه ه مان پوژ بیتته وه مالی.

پاستیه بزاین که سه رچاوه ی ئه و قسه یه ده گه پیتته وه بۆ ئه و ململانه ی نیوان شیخی ئه سلی و شیخی فه نتازی، چونکه ئه وانیه ی ئه و قسه یان بلاو کردۆته وه ویره ویان پی داوه کوردن، بۆ نمونه: (ابن خلکان) ئه و قسه ی بره و پی داوه ئه ویش کورده، ههروه ها (شیخ ابراهیم الگورانی) ئه و قسه ی دووباره کردۆته وه ئه ویش هه ر کورده، ههروه ها ئه و زانا عه ره بانیه ی ئه و قسه یان بلاو کردۆته وه ئه وانیش براده رو دۆستی شیخه کورده کان بووینه، وله به ر خاتری ئه وان ئه و قسه یان بلاو کردۆته وه، چونکه له و کاته بیر ته عریب کردنی کورد له ئارا نه بوو.

هه رچه نده له باره ی ئاین شتیکی خراپه،

چونکه پیچه وانیه له گه ل:

﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾

[الحجرات: ١٣].

به لام له ناخی زۆر که سی کورد هه یه له بهر ئه و هوییه ی که باس مان کرد، ههروه ها هیچ سو دیان له دیعایه نه کرد، چونکه شیخه کان به ئه سل کورد بوون زۆربه یان توانیان سه رجه له ی نا کوردایه تی به ده ست به یین، که واته نه یان توانی له ساحه که وه ده ریان بنین، بۆ نمونه که شیخه به رزنجیه کان ویستیان (مه ولانا خالید) سوک بکه ن به هوی ئه وه ی نه سه بی سی دایه تی نییه، موریده کانی مه ولانا گو تیان: مه ولانا که چی جافه، به لام تیره ی ئه وان نه سه بی ده گاته وه ئیمامی عوسمان رضی الله عنه که واته به نه سه ب ئه مه وییه وه حه زره تی عوسمانیش رضی الله عنه سییه م خه لیفه ی راشیده، به و قسه یه توانییان به رپه چی به رزنجیه کان بده نه وه ^(٦).

(٦) لیره حه ز ده که م ئامازه به شتیکی زۆر گرنگ بکه م ئه وه ییش ئه وه یه که هه ندیک له میژوو نووس ده لین: کورد ئه سلی عه ره به، لیره حه ز ده که م هه موومان ئه و

شوینی ئه و سروشه ده که وم که له لایه ن
خوای گه وره وه بوم دیت .

وه ده فه رمی:

﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا
أَعْلَمُ الْغَيْبَ﴾ [الأنعام: ۵۰] .

واته: ئه ی پیغه مبه ر ﷺ پییان بلی من
پیتان نالیم خه زینه کانی خوای گه وره لای
منه، وه پییشتان نالیم که من غه یب
ده زانم .

وه له کاتی به پیغه مبه ریاندا ﷺ هه لگوت:
(وفینا نبی یعلم ما فی غد).

واته: پیغه مبه ریگمان هه یه ﷺ ده زانیت
به یانی چی پووده دات، پیغه مبه ر ﷺ
فه رموی: (لا تقولي هکذا)^(۷) .

واته: وامه لی .

یان ده یانگوت: شیخ جاریک ته وه جوهی
کرد له په وسه ی گه نم گه نمه که به خوئی
له کایه که جیا بوه وه ئه تگوت شه نه با
کراوه، یا ده یانگوت: کابرایه ک تووشی
نه خووشی گه ری هاتبوو هه موو دکتوری
دونیا یان کرد هیچیان پی نه کرا هاته
خزمه ت شیخی به فوو چاکی کرده وه، یا

(7) (البخاري، فتح الباري: ۲۴۴/۷، وانظر: مشکاة

المصاييح: ۳۱۴۰) .

ئه و قسه زور نامه عقوله به پی شیخه،
چونکه پیغه مبه ر ﷺ نه یوانی له مه که
بچیته مه دینه له سه فه ری هیجره ت به و
جووره، چونکه ئه گه ر به و جووره
بیوانی بایه خوئی توشی ئه و ماندوو بون و
برسیبوون و خوشاردنه وه له غاری حیرا
نه ده کرد .

یان ده یانگوت: شیخ چاو بچوقینی هه موو
شت ده زانی ئه وه ش راست نییه، چونکه
خوا ده رحه ق پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمیت:

﴿وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَأَسْتَكْثَرْتُ مِنَ
الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ﴾ [الأعراف: ۱۸۸] .

واته: ئه گه ر من (پیغه مبه ر ﷺ) غه یب
بزانی بایه ئه و چاکه م زور ده کرد هه رگیز
توشی خراپه نه ده بوم .

وه ده فه رمی:

﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي
مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَّبَعُ إِلَّا مَا يُوحَى
إِلَيَّ﴾ [الأحقاف: ۹] .

واته: من (پیغه مبه ر ﷺ) ته نها پیغه مبه ر
نیم که نیردرابیتم وله پیش من هیچ
پیغه مبه ری تر نه نیردرابیت، وه من نازانم
خوای گه وره من وئیوه توشی چی ده کات
وچیمان لی ده کات، به لکو من ته نها

ئەو شىخانى پلەو پايەيان لە پىڭەمبەر ﷺ گەرەترە كە ئەو وەيش موسىبەتە .

زيانىكى تريشى هەيه ئەو وەيش ئەو وەيه ئايىنى پىرۆز ئايىنىكى رۇحىيە ئامانجەكەى بەرز كردنەو وەى رەوشتى

موسلمانە و نزيك بوونەو وەيه بۆ لای خواى پەرورەدگار و پرووكردنە بەرەو قىامەت و

نەترسانە لە دونيا، كەچى ئەو قسانەى ئەوان ئامانجەكە دەگۆرپ بۆ ئايىنىكى ماددى، چونكە داوا لە موریدان دەكات

خۆيان تەسلىمى شىخ بكن نەو وەك شىخ لەقەيان لى بدات و توشى ناخوشيان بكات، كەواتە لەترسان بۆ ئەو وەى شىخ بەشى باشيان بۆ داوا بكات لە رزق

لەكاتى دابەش كردنى كەواتە بۆ قازانج، يان بۆ ئەو وەى نەخۆش بوون شىخ داواى شىفايان بۆ بكات تا دواى .

هەر وەها فىرى واسىتە و واسىتە كارىيان دەكات، چونكە هەر ئىشىكى پىويستيان

هەبىت شىخ دەكەن بە واسىتە بۆ لای خوا، هەمووشمان دەزانين هەر دەولەتیک واستە و واسىتە كارى لەناودا بلاو بىتەو و

ئەو وە بەلگەيه لەسەر ئەو وەى كە حوكمرانەكانى ناعادلن و بى ئاگانە لە

دەيانگوت: هەموو سالىك لەو شەو وەى ئەرزاق و باران دابەش دەكرىت شىخيش

لەو لىژنەيه ئەندامە كە دابەشى دەكەن، كەچى خوا دەرەق پىڭەمبەر ﷺ دەفەرمىت:

﴿وَإِنْ يَمْسَسَكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ﴾ [الأنعام: ١٧] .

واتە: ئەگەر خواى گەرە توشى زيانىكت بكات ئەوا كەس ناتوانىت لەسەرتى لابات تەنها خۆى نەبىت .

يا دەيانگوت: هەرچى لە فەرمانى شىخ سەرپىچى بكات شىخ لەقەى لى دەدات، كەچى خواى گەرە دەرەق پىڭەمبەر ﷺ دەفەرمىت:

﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا﴾ [الجن: ٢١] .

واتە: ئەى پىڭەمبەر ﷺ پىيان بلى من مولى زيان و سود پىگەياندى ئىووم نىيە .

زۆرى دى لەو قسە بى سەر بەرانە . ئەو جۆرە مەدح كردنە زيانبەخشە بۆ رەوشتى ئايىنى ئىسلام، چونكە

پىڭەمبەر ﷺ ئەو پلەو پايەيهى نەبوو، كەواتە لە مېشكى خەلك دەچەسپى كە

ده بوو به هوی نیوان ناخوشی شیخی
ههردوو ناوچه که .

بۆ ئاگاداری:

۱- لییره من حه ز ده کهم ئەمه پوون
بکه مه وه که ته سه و فی راسته قینه راسته و
ئه ویش بریتی به له چهند رهوشتی جوان و
به سود بۆ کۆمه ل، وه کو راستگویی و
یاریده دانی حه ق هه تا ئەگه ره ئەو که سه
توشی زیانیش ببیت به گژدا چوونه وهی
سته م هه تا ئەگه ره توشی زیان ببی،
وبه گژدا چوونه وهی سته م هه تا ئەگه ره
توشی زیان ببی و ژیریش که وی، پازی
بوون به فه قیری و نه داری و دوور
که وتنه وه له هه واو هه وه سو زۆر شتی
خرایی دی.

۲- ئەو شیخه پایه دارانهی وه ک شیخ
عبدالقادی گهیلانی و شیخ عبدالعزیزی
کوپی و شیخ عه دی کوپی موسافیرو شیخ
بایه زیدی بۆستامی و مه ولانا خالد، ئەوانه
پیاوی عالم بوون، وئیسلامی
راسته قینه یان به خه لک نیشان ده دا و
به ره ره کانی و خورافیاتیان ده کرد، ئەبو
یه زیدی بۆستامی ده فه رمیت: (ئەگه ره
ته ماشای پیاویکتان کردو دیتان زۆر شتی

پیویستی گه له که یان، چونکه ئەگه ره
عه داله تیان بکردبایه خه لک ناچار نابوو
پیشوهت بدات یا واسیته بکات.

جا نازانم ئەوانه ی ئەو قسانه ده که ن وا
تی ده گه ن خوا نا عادلله هه تا واسیته به
شیخ بکه ن، یان واتیده گه ن دهنگیان به
خوا ناگات و خوا ئاگادار نییه له حال و
بالیان جا واسته به شیخ ده که ن تا
سکا لاکه یان بگه یه نیت به خوا، ئەوه ش
پیچه وانه ی عه قیده ی ئیسلامه چونکه خوا
ئاگاداره به هه موو شت و عاديله .

۳- مملانه و پاوان خوازی: هه رشیخیک
ره گو و پیشه ی داکوتا له ناوچه یه ک ئەوه
ئەو ناوچه یه به مولکی خوئی حیساب
ده کات له شیخایه تی کردنی، ئەوه پشت
به پشت به میرات ئەو شیخایه تی له باوک
بۆ کوپ به جی ده مینی، جار جار ه ئەگه ره
شیخ کوپی نه ببیت کچه که ی ده ببیت به
شیخ، وکه س مافی شیخایه تی کردنی
نییه له و ناوچه یه یان له ناو ئەو
عه شیره ته، ئەو پاوان خوازییه جار جار
شه پی نیوان دوو عه شیره تی لی دروست
ده بوو، نمونه: هه ندی جار دوو عه شیره ت
یان خه لکی دوو ناوچه نیوانیان ناخوش

ئەو خواناسانە بە موریدانیان نە دەگوت:
مەدحمان بکەن بە لکو بە مەدح کردن دل
گران و عاجز دەبوون.

ئەو پیاوێ چاکانە بە کەسیان نە دەگوت:
کۆرەکان و نەوێ کەمان هەردەبێ شیخ بن
ئەگەر نوێژ نە کە ریش بن و هەردەبێ
دەستیان ماچ کەن.

ئەو پیاوچاکانە نە یانگوتییە: ئەو ناوچە یە
یان ئەو عەشیرە تە پیاوانە بۆ نەوێ کە نام
نابێ کە سێ دی ئیرشادی تیدا بکات.

ئەو پیاوچاکانە قەت نە یان دەگوت:
شیفای نە خوێش بە دەستی ئیمە یە یا پزق
دابەشکردن بە دەستی ئیمە یە، چونکە
هەرکەسێ بپوای وابێ خوا ئیش و کاری
خەلکی داوێ تە دەست مە لائیکە تە کان یان
پێغەمبەرەکان یان پیاوچاکان، ئەوان پزق
بەش دەکەن یان باران دەبارینن یا
دەتوانن خەلک بمرینن ئەوانە ی کردووە بە
هاوتای خوا^(٨).

عەنتیکە ی بۆ دەکرێ و هەتا دەتوانی
بشفری لێ هەوا پێ هەلمە فریوین تا
تەماشای کردووە ی دەکەن و دەبینن
چۆنە لێ بەرامبەر فرمانەکانی خوا^(٨).

ئیمامی جە عەفری سادق دە فەرمی: (ئیمە
بەندە ی خوداین خودا ئیمە ی دروست
کردووە و هەلیبژاردوین والله ئیمە هیچ
ماف و بە لگەمان لە سەر خودا نییە و هیچ
بە لێنمان نییە لێ خوا کە ئیمە مە عفوینە،
ئیمە دەمرین و پادە گیرین و لێمان
دەپرسریتە وە)^(٩).

یانی ئەگەر کرداریک بە پێی شەرع بوو
ئەو شتە کە ی کە رامە تە بە لام ئەگەر
کرداری بە پێی شەرع نە بوو ئەو
سیحەر و لە شەیتانە وە یە.

(8) (ریسان حسن البسطامي، بايزيد البسطامي الإختیار
عند اليزيدية، مطبعة وزارة الثقافة، أربيل سنة ٢٠٠٠
ص ١٣٠)

(9) د. السيد علاء الدين القزويني، مسائل عقائدية، مطبعة
الشهيد، (قم) سنة ١٩٩٧، ص ٢٨ ونصه: قال الإمام
الصادق: (ما نحن إلا عبيد الله الذي خلقنا واصطفانا، والله
ما لنا على الله حجة وما معنا من الله براءة، وإننا لميتون
وموقوفون ومسؤولون)

(10) د. السيد علاء الدين القزويني، المصدر السابق:
ص ٣٢، ونصه: (فلو اعتقد أحد بأن الله فوض أمور العالم
وتديرها من الخلق والرزق والأمانة ونزول الثلج والمطر،
وغير ذلك من حوادث العالم إلى ملائكته أو صالحي عباده،
فقد جعلهم أندادا له سبحانه).

ئەگەر بێت ئیئمە لیکۆلینەو لەو سێ نازناو بەکەین بۆمان دەردەکەوێت کە جنۆکە زۆر گەنگ بوو لە بیروباوەری ئەو نەتەوایە، چونکە وشە لە ئیئمە چیتەر ئیعتیرافە بە بێ نرخی ئادەمیزاد و پەرە بایەخی جنۆکە، بۆیە بە زمانی خۆی ئیعتیراف دەکات کە جنۆکە لەو چاترە هەرۆهە دێو تا ئیستایش باسی کەسیکی ئازا بەهێز دەکەن دەلێن: دەلێی دێو هەرۆهە مەدحی ژنیکی بەکەن دەلێن: دەلێی پەرییە.

هەرۆهە کێوکانی کوردستان هەردەم پەرە بوو لە شتی سامناک وەکو بەفرو زریان و دەعباو دپندەو رینگای سامناک لەقەد چیا هەرەبەزەحمەت هەر خلیسکیگیان لە دەست دەدی و زۆر شتی دی.

کەواتە ترسناکی دەقەرەکە و کاریگەری کۆنە ئایینە خورافیەکان سەرچاوەی ئەو بۆچونە خراپانەیی ئەو موریدانەن، ئەگەر نا چۆن دەتوانین تەفسیری هەندێ کردەوێ سۆفی و دەرویشان بەکەین بەرامبەر شیخ، بۆنمۆنە: هەندیک لەسەر لەپ دەپۆن بۆ خزمەت شیخ و دەستی ماچ دەکەن و هەندیک لە خزمەت شیخ

بۆیە شیخە خواناسەکانی کوردستان لەگەڵ ئەو نەبوونە کە شیخایەتی بێت بە ویراسی هەرۆهە لەگەڵ ئەو مەدح و خۆهەلکیشانە بێ سەر بەرە نەبوونە لەگەڵ ئەو مەلانی و پاوان خوازییە نەبوینە چونکە پیاوی باش حەز لە مەدح و خۆهەلکیشان ناکات.

لێرەدا لەوانە یەکیک بپرسی و بلی: ئەگەر ئەو پیاوچاگانە مەحسوب و موریدی خۆیان هان نەدابی بۆ ئەو جۆرە بیروپروا خراپانە ئەو موریدانە ئەو قسانەیان لە کوێ هیناوە؟

وەلام: بە بۆچوونی من ئەو توندپەرەیی ئەو سۆفی و دەرویشانە دەگەرێتەو بۆ حالەتی نەفسی و دەروونی خۆیان، چونکە پێویستە ئیئمە ئەو بزانی کە ئەو میلەتە پێش ئیسلام بوونی چەندەها ئایینی هەبوو زۆربەیی ئایینەکانیش پەرەبوونە لە خورافیات، بۆ نۆمۆنە: زۆر بایەخیان بە مەسەلەیی جنۆکە داوە وای لێ حالێ بوونە کە جنۆکە هەموو شتی پێ دەکری بۆیە بەپێزەو ناویان هیناوان و نازناوی گەرەیان بۆ داناون وەکو: لە ئیئمە چیتەر دێو پەری.

(لا يؤمن أحدكم حتى يحب لأخيه ما يحب لنفسه)^(۱۱).

واته: باوه پری کهستان ته واو نییه تا ئەوهی بۆ خۆی پئی خوشه بۆ برای موسلمانیشی پئی خوش نه بیئت.

خۆ شیخ برای یه کترن له ئاین بۆی به گویره ی ئەو هه دیسه ده بیئت یه کیکیان بۆ خۆی چی پئی خوشه ئەوهشی بۆ برا وه لیه که ی پئی خوش بیئت، جا ئەوانه ی په پره وی ئەو فه رموده یه بکه ن چۆن ده توانن ئەو شه ره ئە سرارو که رامه ته درنده ییانه بکه ن.

پیشنیاار:

من بروام وایه ئەو حاله ته به و جوړه بروات زیانیکی زۆر به ئاین و نه ته وه و میسداقیه تی شیخه کان ده که وی، چونکه ئەو جوړه قسانه هه لده ره خسیئرین بۆ ئەو که سانه ی دژ به دینن تانه له شیخه راسته کان بدهن و هه ولی سووک کردنی پیاو چاکان بدهن و میسداقیه تیان نه هیلن، وله په نای ئەوانیش تانه له ئاین بدهن به گشتی، میلله ته که یش به و گیره و

پاده وه ستن ده ست له سه ر ده ست، جارێ یه کێ به ده رویشکی گووت: کوپی شیخ عاره ق ده خواته وه ده رویش به تووره یی گووتی: درۆ ده که ی، کابرا گووتی: ده رویش له گه لم وه ره بۆ ناد ی تا به چاوی خۆت ببینی، ده رویش گووتی: به چاوی خۆیشم ببینم هه ر درۆیه.

لیره مه سه له بی عه قلی و شیئی نییه، به لکو ده رویش له و بروایه دایه ئەگه ر کوپی شیخ نوێژ نه که ریش بی و عاره ق خۆریش بیئت هه ر له هه موو خه لک باشتره، چونکه باوکی واسیته ی بۆ ده کات له لای خوا، که واته مه سه له که ده گه رپته وه بۆ ئەوه ی که کوپی شیخ به هه موو عه یبیکه وه له ئیمه چیتره چونکه کوپی شیخه.

بروا بکه هه ندی ده وریش و سوفی گیل و ویل که باسی شه ره ئەولیا ده که ن به ئە سرارو که رامه ت ده لئی ئەفسانه ی دیوی ره شو دیوی سپیت بۆ ده خوینیته وه، جا ئەو شه ره شیخه له سه ر ده سه لات چۆن ده گونجیت له گه ل فه رموده ی پیغه مبه ر ﷺ که ده فه رمیئت:

(11) (البخاري في هامش فتح الباري: ۵۴/۱، وانظر:

صحيح الجامع الصغير: ۷۵۸۳) .

۳- ئه بيئ ئه و خه ون و خه يالانه ي سوڤي و
 ده روپيشان كه ناگونجی له گه ل شوع و
 ده بيته هو ي ده م دريژي له سه ر مقامي
 پيغه مبهري ئيسلام ﷺ قه ده غه بكری،
 چونكه هيچ كه س نابي پله و پايه ي
 گه وره تر بيت له پيغه مبهري ﷺ يا وه كو
 پيغه مبهري ﷺ بيت چونكه خوا ده فه رمي:
 ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ
 حَسَنَةٌ﴾ [الأحزاب: ۲۱].

ياني: به راستي بو ئيوه له پيغه مبهري
 خوا ﷺ سه ر مه شقي چاك هه يه .
 هه مووشمان ده زانين پيغه مبهري ﷺ لافي
 ئه وه ي لينه داوه كه ئه سرار ده زاني به لكو
 له كاتي سه فه ري مه دينه پياويكي به كرى
 گرت تا شاره زايي رېځگاي بو بكات و
 پرسيارى هه وال و ده نگو باسي دونياي له
 خه لكي ده كردو خه لكي ده نارد تا هه والي
 دوژمني بو بينن.

۴- ده بييت گرنگي به كردار و گوڤتاره
 جوان و پر سووده كاني شيخه پياو
 چا كه كان بدری نه ك باسي كه رامه ت و
 خه واريق چونكه كرده وه ته رازووي
 شه رعه نه ك خه واريقات بويه پياو چاكان
 ده لئين: ئه گه ر كه سيك هه رچه ند خه واريقي

كي شه يه خهريك بكه ن به جوړيك
 به رژه وه ندي بالاي نه ته وه ي له بير
 به رنه وه .

بويي من به پيوستي ده زانم بو راگرتني
 ئه و ته ده هوره ئه و خالانه ي خواره وه
 په يره و بكری:

۱- جوړه يه كتر گرتن و هه ماهه نكي
 دروست بيت له نيوان شيخه كاني ئاين
 په روه ر، ليژنه يه ك دروست بكری له
 پياوچاكان بو داناني هه ندي مه رج بو ئه و
 كه سانه ي نازناوي شيخان ده دريژي بو
 ئه وه ي ئه و فه وزايه ي ئيستا هه يه
 نه ميئي، چونكه پيچه وانه ي شوع و عه قله
 تو زه لامی له مه ي خانه بيني و بيكه يته
 شيخ و له جيگاي باوكي داينبي چونكه
 كورپي شيخه .

يان زه لامیكي ناسراو به نويز نه كه ري يا
 ناسراو به حه رام خوړي يا ناسراو به
 دامين پيسي بكه ي به شيخ .

۲- ئه و كورپه شيخانه ي ناسراون به
 نويز نه كه ري يا حه رام خوړي يا عاره ق
 خوړي يا دامين پيسي ده بي نازناوي
 شيخايه تيبان لي قه ده غه بكریت .

سایتی به ههشت
www.ba8.org
 1429 کۆچی

له دهست دههات ههچ حیسابی بۆ نه کهن
 تا ته ماشای کرده وه کانی ده کهن له
 باره ی پابه ند بوونی به شه رع.

٥- شیخایه تی به ویراسی نه مینیت
 چونکه سالحی و فاسقی به ویراسه ت نییه
 بۆی زۆر جار له فاسقان سالح ده بی وه
 گه لی جار له سالحانیش فاسق ده بی،
 هه روه ها پیویسته بۆ سو فی و ده رویشان
 پوو نکریتته وه که گونا هیک ی زۆر گه وره یه
 دهستی پیاوی نو یژنه که ره و ئاره ق خۆر
 ماچ بکه ن، چونکه خوا له و جۆره که سانه
 نارازییه که گونا ح ده که ن، که واته له و
 که سه ش تووره ده بی که پشتی ده گری
 یا دهستی ماچ ده کات.

٦- رقابه یه کی شه رع ی دا بنری بۆ هۆشیار
 کردنه وه ی سو فی و ده روی شه کان که
 له کاتی مه دح و سه نای شیخان و
 پیاده هه لگوتنیان یان له کاتی چونه
 لایان و ریزیان لی ده گرن مه دح و سه ناو
 ریزه که یان له سنوری شه رع تینه په ری.

وصلی الله علی نبینا محمد
 وعلی آله وصحبه أجمعین